

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

23 октомври 1974 година *

По дело 17-74

Sadolin og Holmblad A/S, 2300 Copenhagen S., Дания;

F.A.C. van der Linden and Co., 2153 Hamburg-Neu Wulmstorf, Германия;

Koninklijke Brink/Molyn B.V., Ротердам, Нидерландия;

Storry, Smithson & Co. Ltd., Hull HU5 1 SQ, Yorkshire, Grande-Bretagne,
Обединено кралство;

De Coninck N.V., B-2060 Merksem, Белгия;

Astral, Société de Peintures, Vernis et Encres d'Imprimerie, Paris XVIe/
Франция;

Urruzola S.A., Madrid 5, Испания;

Veneziani Zonca Vernici S.p.A., Trieste 34147, Италия;

Durmuş Yasar Ve Ogullari Paint, Varnish and Resin Works, Izmir, Турция;

Patterson-Sargent, New Brunswick N.J. 08903, САЩ;

Antilliaanse Verffabriek N.V., Willemstad, Curaçao, Нидерландски Антили;

Nippon Paint Co. LTD., Osaka, Япония;

Nippon Paint (Singapour) Co. Pty. Ltd., Singapour 3;

Nippon Paint Co. Ltd., Хонконг;

Pacific Products Inc., Manila, Филипини;

Spartan Paints Pty. Ltd., Melbourne, Victoria, Австралия;

членове на **Transocean Marine Paint Association**, на Delftse Plain, 37, Rotterdam, Нидерландия, за което се явяват адв. F. Salomonson и адв. P. Vogelzang, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на адв. Ernest Arendt, 34b, rue Philippe II,

ищци,

срещу

* Език на производството: английски.

Комисия на Европейските общности, 200, rue de la Loi в Брюксел, за която се явява юридическият Ж съветник, г-н D. R. Gilmour, със съдебен адрес в Люксембург в кантората г-н Pierre Lamoureux, 4, boulevard Royal,

ответник,

с предмет иск за отмяна на една част решението на Комисията от 21 декември 1973 г., (ОВ L 19, 23.1.1974 г., стр. 18),

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател, г-н A. M. Donner и г-н M. Sørensen (докладчик), председатели на състава, г-н R. Monaco, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н P. Pescatore, г-н H. Kutcher, г-н C. Ó. Dalaigh и г-н A. J. Mackenzie Stuart, съдии,

генерален адвокат: г-н J. P. Warner,

секретар: г-н A. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С решение от 21 декември 1973 г. Комисията, на основание член 85, параграф 3 от Договора за ЕИО, подновява, при нови условия, освобождаването от забраната по член 85, параграф 1, което е предоставено с решение от 27 юни 1967 г. във връзка със споразумение за ограничаване конкуренцията на пазара на корабни бои, сключено между предприятията, съставляващи Transocean Marine Paint Association (наричано по-долу Сдружението).

2., Член 3, параграф 1, буква е) от решението, *inter alia*, изисква от членовете на сдружението незабавно да уведомяват Комисията “за наличието на свързани лица, като например общи директори или управители на член на Сдружението и на друго дружество или фирма в отрасъла бои, както и всяко финансово участие на член от Сдружението във външни за същото дружества или *vice-versa*, включително на промени, свързани със съществуващите връзки или участия”.

3. Искът е подаден единствено с цел отмяна на тази разпоредба.

4. На първо място, ищите твърдят, че спорното задължение не е посочено в „поканата за излагане на възражения” от 27 юли 1973 г., нито на заседанието от 27 септември 1973 г., а още по-малко в меморандум на Комисията преди постановяване на решението, поради което те не са имали възможност да изложат становище по този въпрос. Поради това, по отношение на спорната клауза Комисията била нарушила процесуалните правила, предвидени в Регламент № 99/63 на Комисията от 25 юли 1963 г. (ОВ 127, 20.8.1963 г.), за провеждане на заседание, съдържащи се в член 19 от Регламент на Съвета от 6 февруари 1962 г. (ОВ 13, 21.2.1962 г.), и по-специално членове 2 и 4 от Регламент № 99/63, посочен по-горе.

5. На второ място, ищите твърдят, че е извършено нарушение на член 85 от Договора и член 8, параграф 1 от Регламент № 17, тъй като наложеното на предприятията задължение е по-широко по обхват от допустимото съгласно член 85.

6. В съобщение от 27 юли 1973 г., озаглавено „покана за излагане на възражения” и изготвено на нидерландски език, Комисията посочва, че не е възможно просто подновяване на освобождаването, тъй като положението на членовете на пазара на корабни бои е променено поради увеличаване на членуващите в Сдружението предприятия и на състава на някои от тях, както и създадените връзки от двама от членовете, Astral и Uruzola с големи химически концерни.

7. Комисията добавя, че въпреки това е била склонна да поднови освобождаването за период от пет години, но при спазването на нови условия и задължения, едно от които предвижда за членовете на Сдружението, освен съдържащите се в член 4 от решението от 27 юли 1967 г. задължения, допълнително задължение за незабавно нотифициране на Комисията „iedere wijziging in de deelnemingsverhoudingen van de leden” (буквално: за всяка промяна в дяловото участие на членовете).

8. Ищите твърдят, че от това заявление не са могли да направят никакъв извод за намерението на Комисията да им наложи условие, подобно на съдържащото се в спорната разпоредба, което поради неговата обхватност те не биха могли да изпълнят и което, без основателна причина, би увредило техните интереси. ако бяха си дали сметка за намеренията на Комисията, те не биха пропуснали да изложат възраженията си по въпроса и да обърнат внимание на Комисията върху евентуалните неблагоприятни последици от задължението, предмет на настоящото производство, и неговата незаконосъобразност. предвид липсата на такава възможност, те твърдят, че решението, в частта относно спорното задължение, следва да бъде отменено поради наличието на процесуален порок.

9. Ответникът, на първо място, възразява, че изискването, предвидено в член 2 от Регламент № 99/63, според което „Комисията е длъжна да уведомява писмено предприятията и техните сдружения за повдигнатите срещу тях възражения”, както и задължението по член 4 от същия регламент за разглеждане единствено на „възраженията, повдигнати срещу предприятията и сдруженията от предприятия, във връзка с които същите са имали възможност да изложат становище”, не се отнасят до евентуалните условия за освобождаване в решенията на Комисията.

10. Комисията добавя, че смисълът на спорната разпоредба е известен на ищите, по-специално с оглед значението на случая на дружествата Astral и Uruzola, както от съобщението от 27 юли 1973 г., така и от хода на производството.

11. Съгласно член 19 от Регламент № 17 на Съвета, преди да постанови решенията, посочени в членове 2, 3, 6, 7, 8, 15 и 16 от същия регламент, Комисията е длъжна да даде възможност на заинтересованите предприятия или техните сдружения да вземат отношение по въпросите, във връзка с които Комисията е направила възражения. препращайки към член 6, тази разпоредба се отнася до решения, взети по искания за прилагане на член 85, параграф 3.

12. Съгласно член 24 от посочения регламент Комисията има право във връзка с това да приема разпоредби за прилагане, което тя е направила с Регламент № 99/63.

13. Както от заглавието, така и от първия параграф от този регламент е видно, че той се отнася до всички производства, предвидени в член 19 от Регламент № 17 на Съвета, и поради това се прилага и по отношение на производства по член 85, параграф 3, въпреки това, задължението на Комисията, съгласно членове 2 и 4 от Регламент № 99/63, да съобщава на предприятията, писмено или чрез публикуване в *Официален вестник*, повдигнатите срещу тях възражения и при постановяване на решенията си да вземе предвид единствено тези възражения, се отнася най-вече до мотивите за прилагане на член 85, параграф 1, или като прекрати дадено нарушение или наложи глоба на съответното предприятие, или като откаже да предостави на последното документ за освобождаване или облагата по параграф 3 от същата разпоредба.

14. От друга страна, не може да се очаква от Комисията предварително да определя условията и задълженията, обуславящи предвиденото в член 85, параграф 3 освобождаване. на практика, проучването на искане за освобождаване може да доведе до прилагане на различни способи за осъществяване на определено споразумение или контрол върху неговото изпълнение, което да накара Комисията да оттегли възраженията си срещу съответното искане и да предостави, евентуално при изпълнението на определени условия, облагата по член 85, параграф 3.

15. Ясно е обаче както от естеството, така и от целта на устното производство, а също и от членове 5, 6 и 7 от Регламент № 99/63, че този регламент, независимо от случаите, посочени в член 2 и 4, прилага общото правило относно възможността на лицата, чиито интереси са засегнати от решение на държавен орган, да изложат становището си. Това правило изисква предприятията да бъдат ясно и своевременно уведомени за същността на условията, които Комисията възнамерява да постави във връзка с освобождаването, и да имат възможност да Ж представят своите възражения. това е необходимо най-вече когато условията, както в настоящия случай, са свързани със съществени задължения с важни последствия.

16. Доколкото член 85, параграф 3 представлява, в полза на предприятията, изключение от общата забрана, съдържаща се в член 85, параграф 1, Комисията трябва да може във всеки едни момент да проверява дали условията за освобождаване все още са налице. Поради това Комисията притежава широка оперативна самостоятелност във връзка с подробните правила, от които може да обуслови освобождаването, като същевременно е длъжна да действа при спазване на посочените в член 85 ограничения. От друга страна, упражняването на тази дискреционна власт е свързано с предварителна проверка на евентуалните възражения от страна на предприятията.

17. От материалите по делото е видно, че изискванията във връзка със спорното задължение не са изпълнени.

18. Изявлението, което се съдържа в съобщението от 27 юли 1973 г. може да се тълкува по твърде различни начини, между другото и като изискване единствено за допълване на информацията по член 4 от решението от 27 юни

1967 г. с уведомяване за евентуални връзки между членуващите в сдружението предприятия. За неяснотата на това заявление допринася и факта, че в хода на производство пред съда Комисията го представя в различни версии както на английски, избран от ищците за език на производството, така и на френски език, в превода на писмената защита и направеното уточнение по време на устната защита.

19. При все че от протоколите за заседанието е видно, че връзките между два от членовете на Сдружението, дружествата Astral и Uruzola, и два значими индустриални химически концерна са задълбочено проучени - което е допълнително основание за Комисията да освободи тези двама членове от изискването за напускане на Сдружението – посоченият по-горе протокол показва, че общото условие, залегнало впоследствие в решението, изобщо не е било предмет на обмен на становища. Това обстоятелство подкрепя твърдението на ищците за убедеността им, че задължението, посочено в “поканата за излагане на възражения”, се е отнасяло единствено до взаимоотношенията между членовете на Сдружението, а не и до евентуалните връзки с външни предприятия, включително такива, осъществяващи дейност извън Общия пазар, и до производството на бои, различни от корабни бои.

20. Следователно условието, посочено в член 3, параграф 1, буква е) от решението, е наложено в нарушение на процесуалните изисквания и Комисията трябва да вземе ново решение по този въпрос, след като изслуша становищата или предложенията на членовете на Сдружението.

21. Независимо от значението на предмета на тази част от решението, тя може да бъде отделена за определено време от останалите разпоредби, поради което частична отмяна е възможна и обоснована от факта, че взето като цяло, решението е благоприятно за интересите на съответните предприятия.

22. Поради това разпоредбата, предмет на настоящото производство, следва да бъде отменена, а делото да бъде върнато на Комисията.

По съдебните разноски

23. Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати, ако е направено такова искане..

24. Твърденията на ответника не са приети.

25. Поради това, в съответствие с направеното искане от ищците ответникът се осъжда да заплати съдебните разноски.

Съдът реши:

1) Отменя член 3, параграф 1, буква е) от решението от 21 декември 1973 г.

2) Връща делото обратно на Комисията.

3) Осъжда Комисията да заплати съдебните разноси.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 23 октомври 1974 година.

Подписи